

**OHJE SUURTEN POLTTOLAITOSTEN (LCP) PARHAITA KÄYTTÖKELPOISIA
TEKNIKOITA (BAT) KOSKEVIEN PÄÄTELMIEN SOVELTAMISESTA**

Sisällysluettelo

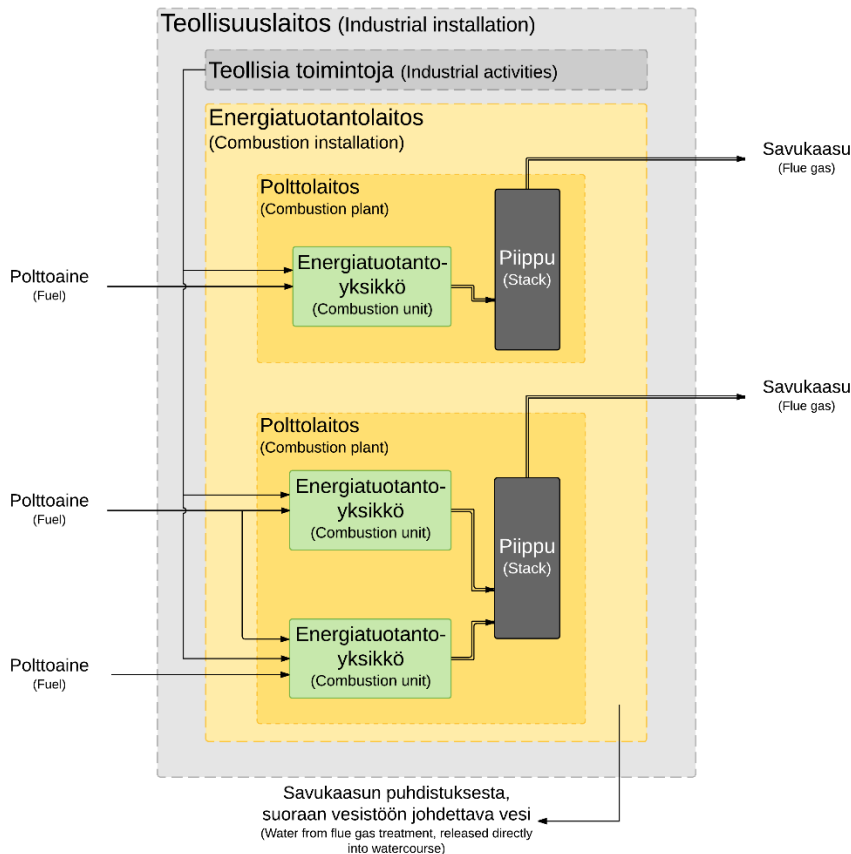
1. Johdanto	2
2. Soveltamisala.....	3
3. Päätelmistä tiedottaminen.....	4
4. Pääasiallinen toiminta.....	4
5. Ympäristölupien tarkistamismenettely.....	5
6. ELY-keskukselle tehtävä selvitys.....	6
7. ELY-keskuksen ratkaisu.....	7
8. Hakemusten vireilletulon porrastaminen.....	8
9. Aluehallintovirastolle tehtävän hakemuksen sisältö.....	9
10. Muita selvityksessä ja hakemuksessa huomioitavia asioita	12
10.1. Muut päätelmät ja BREF-asiakirjat	12
10.2. Ympäristönsuojelulaki ja sen nojalla annetut säädökset	13
11. AVI:ssa tapahtuva hakemuksen käsittely ja päätöksen sisältö.....	14
11.1. Hakemuksen käsittely.....	14
11.2. Päätöksen sisältö ja antaminen	14
11.3. Päästörajojen määrääminen	14
11.4. Päästötasojen noudattaminen	15
12. Tulkintaohjeita päätelmien soveltamiseen	16
12.1. Päästötaso	16
12.2. Hiilimonoksidin indikaatiivinen päästötaso	16
12.3. Suoritustaso	16
12.4. Vähän käyvät laitokset ja hätäkäyttölaitokset	16
12.5. Kansallinen siirtymäsuunnitelma	17
12.6. Laitokset, jotka käyvät enintään 17 500 tuntia	18
12.7. Kaukolämpöjousto.....	18
12.8. Normaalityö ja muu kuin normaalitoiminta (NOC ja OTNOC)	18
13. Toimintaohjeet päästötasoista poikkeamisen hakemiseen ja käsittelyyn viranomaisessa.....	20
13.1. Yleistä poikkeamisista.....	20
13.2. Poikkeaman hakeminen.....	20
13.3. Poikkeamahakemuksen käsittely.....	21
Liite 1. Lainsäädäntö ja määritelmät	22
Liite 2. Ilmaan johdettavien päästöjen prosessikaavio	23
Liite 3. Kansallinen tekninen ohjeistus suurten polttolaitosten BAT-päätelmien soveltamisesta.....	24

1. Johdanto

Tämä ohje on laadittu lupa- ja valvontaviranomaisten, toiminnanharjoittajien ja konsulttien avuksi teollisuuspäästädirektiivin mukaisten suurten polttolaitosten parasta käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevien päätelmien takia tehtävien selvitysten ja ympäristölupien tarkistamista koskevien hakemusten laatimiseen ja käsittelyyn. Ohjeessa otetaan myös kantaa yksittäisten päätelmien soveltamiseen.

Euroopan komissio on julkaissut suurten polttolaitosten parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevat päätelmät 17.8.2107 (Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU mukaisten parhaita käytettävissä olevia tekniikoita (BAT) koskevien päätelmien vahvistamista suurilla polttolaitoksilla varten koskeva komission täytäntöönpanopäätös, (EU) 2017/1442). Tämän ohjeen liitteessä 3 on esitetty kansallinen tekninen ohjeistus päätelmien soveltamisesta ja täytäntöönpanosta Suomessa (”Suurten polttolaitosten BAT, 2017, Päätelmien soveltaminen, Tekninen ohjeistus”, Novox Oy, 27.9.2017 rev. 1; [linkki ohjeistukseen](#)). Tämä ohje ja kansallinen tekninen ohjeistus täydentävät toisiaan ja ne on tarkoitettu tukemaan BAT-päätelmien soveltamista.

Tässä ohjeessa käytetään termejä energiantuotantolaitos, polttolaitos ja energiantuotantoyksikkö kuvassa 1. ja liitteessä 1. esitetyn mukaisesti.

Kuva 1. Energiantuotantolaitos, polttolaitos ja energiantuotantoyksikkö

Liitteessä 1. on esitelty lyhyesti tässä soveltamisohjeessa mainittua lainsäädäntöä ja selitetty keskeisimpiä ohjeessa käytettyjä termejä.

Tämä julkaisu on ohje eikä se ole oikeudellisesti sitova.

2. Soveltamisala

Suurten polttolaitosten päätelmiä sovelletaan polttolaitoksiin, joiden polttoaineteho on vähintään 50 megawattia ja jotka muodostavat ympäristönsuojelulain 98 §:ssä tarkoitetun suuren polttolaitoksen. Päätelmiä ei sovelleta energiantuotantoyksiköihin, joiden polttoaineteho on alle 15 megawattia. Päätelmiä sovelletaan myös polttolaitoksiin ja energiantuotantoyksiköihin, joita on sitouduttu käyttämään enintään 17 500 tuntia ajalla 1.1.2016–31.12.2023 suurten polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (936/2014, jäljempänä SUPO-asetus) 6 §:n mukaisesti. Sitä sovelletaan myös SUPO-asetuksen 7 §:n mukaisen kaukolämpöjoustopolttolaitosten soveltamisen piiriin kuuluviin polttolaitoksiin. Näitä laitoksia koskevat asiat käsitellään tämän soveltamisohjeen kohdissa 12.6 ja 12.7.

Päätelmiä sovelletaan myös edellä mainituissa energiantuotantolaitoksissa tapahtuvaan jätteen rinnakkaispolttoon, kun poltettavan muun kuin vaarallisen jätteen kapasiteetti on yli 3 tonnia tunnissa tai vaarallisen jätteen kapasiteetti on yli 10 tonnia päivässä. Poltettavan jätteen laadun osalta on tiettyjä päätelmistä ilmeneviä rajoituksia. Lisäksi päätelmiä sovelletaan kaasutukseen päätelmistä tarkemmin ilmenevissä tapauksissa.

Päätelmiä sovelletaan myös polttolaitoksiin, jotka tulkitaan ympäristönsuojelulain 98 §:n 2 momentin mukaisesti yhdeksi suureksi polttolaitokseksi niin sanotun virtuaalipiipun perusteella. Tältä osin tulkinnassa pitäydytään SUPO-asetuksen mukaan tehdyissä päätöksissä polttolaitoskokonaisuuksista. Päätelmät eivät muuta polttolaitoksen määräytymisperusteita, joten jo tehtyjä polttolaitoskokonaisuutta koskevia päätöksiä ei ole tarpeen miettiä uudestaan. Polttolaitoskokonaisuus on tarpeen tarkastella uudestaan, jos olemassa olevaan energiantuotantolaitokseen rakennetaan uusi energiantuotantoyksikkö.

Seuraavassa on esitetty esimerkkejä päätelmien soveltamisalaan kuulumisesta.

Esimerkki 1. Energiantuotantolaitos koostuu kahdesta polttoaineteholtaan 30 MW:n energiantuotantoyksiköstä. Kummankin yksikön savukaasut johdetaan omaan piippuun ja voimassa olevassa ympäristöluvassa on katsottu, että laitokset eivät muodosta yhtä polttolaitosta. Kumpaakin energiantuotantoyksikköä pidetään itsenäisenä eikä niihin sovelleta suurten polttolaitosten päätelmiä. Kyseessä on kuitenkin ympäristöluvanvarainen toiminta ja direktiivilaitos.

Esimerkki 2. Energiantuotantolaitos koostuu kahdesta polttoaineteholtaan 30 MW:n energiantuotantoyksiköstä. Yksiköiden savukaasut johdetaan yhteiseen piippuun. Yhteenlaskusäännön perusteella energiantuotantoyksiköt muodostavat polttolaitoksen, jonka polttoaineteho on 60 MW. Toimintaan sovelletaan suurten polttolaitosten päätelmiä. Tarkastelussa ei ole merkitystä sillä, onko kummallakin kattilalla oma hormi. Energiantuotantolaitos on ympäristöluvanvarainen.

Esimerkki 3. Energiantuotantolaitos koostuu kolmesta kattilasta. Kattilan K1 polttoaineteho on 30 MW, kattilan K2 25 MW ja kattilan K3 10 MW. Kattiloiden savukaasut johdetaan yhteiseen piippuun. Kattiloiden K1 ja K2 toimintaan sovelletaan suurten polttolaitosten päätelmiä, mutta kattilan K3 toimintaan ei sovelleta. Polttolaitoksen kokonaispolttoaineteho määräytyy kattiloiden K1 ja K2 polttoainetehojen summana (55 MW). Energiantuotantolaitos on ympäristöluvanvarainen ja direktiivilaitos (yhteenlaskettu polttoaineteho 65 MW).

3. Päätelmistä tiedottaminen

Päätelmät annetaan komission täytäntöönpanopäätöksellä ja komissio julkaisee päätöksen ja sen liitteenä olevat BAT-päätelmät EU:n virallisessa lehdessä EU:n kaikilla virallisilla kielillä. Ympäristöministeriö on antanut Suomen ympäristökeskukselle tehtäväksi tiedottaa internetsivuilla (www.ymparisto.fi/bat) annetuista päätelmistä. ELY-keskukset lähettävät tiedon päätelmien julkaisemisesta suurille polttolaitoksille, jotka kuuluvat tai voivat kuulua suuria polttolaitoksia koskevien päätelmien soveltamisalaan. Tiedonannon yhteydessä ELY-keskus tiedottaa ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesta selvitysvelvollisuudesta. ELY-keskuksen tiedotusvelvollisuudesta on säädetty ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 33 §:n 2 momentissa.

4. Pääasiallinen toiminta

Laitoksen pääasiallisen toiminnan käsitettä ei ole määritetty lainsäädännössä. Pääasiallista toimintaa on käsitelty ympäristöministeriön muistiossa (muistiossa käsitellään myös muita asioita, [linkki muistioon](#)) ja Euroopan komission FAQ-sivustolla (sivustolla käsitellään myös muita kysymyksiä, [linkki sivustolle](#)). Suurten polttolaitosten tapauksessa pääasiallinen toiminta voidaan määrittää seuraavien peruseriaatteiden avulla:

- 1) Suuria polttolaitoksia koskevien päätelmien soveltamisalaan kuuluva energiantuotantolaitos toimii erillisenä laitoksena tuottaen lämpöä ja/tai sähköä:
 - Suuret polttolaitokset on pääasiallinen toiminta.
 - Lupa tarkistetaan suurten polttolaitosten päätelmien hyväksymisen jälkeen.

- 2) Suuria polttolaitoksia koskevien päätelmien soveltamisalaan kuuluva energiantuotantolaitos toimii teollisuuslaitoksen (direktiivilaitos) kanssa samalla toiminta-alueella ja toimittaa vähintään puolet tuottamastaan lämpöenergiasta teollisuuslaitoksen tarpeeseen, mutta voi lisäksi toimittaa energiaa mm. kaukolämpöverkkoon.
- Teollisuustoiminta on pääasiallinen toiminta.
 - Lupa tarkistetaan silloin, kun teollisuuslaitoksen lupaa tarkistetaan pääasiallisen toiminnan (teollisuuslaitoksen) päätelmien vuoksi.

Seuraavassa on esitetty esimerkkejä edellä esitetyn määrittelyn soveltamisesta.

Esimerkki 4. Toiminta koostuu tehtaasta, joka ei ole direktiivilaitos, ja energiantuotantolaitoksesta (suuri polttolaitos). Pääasiallinen toiminta on suuret polttolaitokset (LCP).

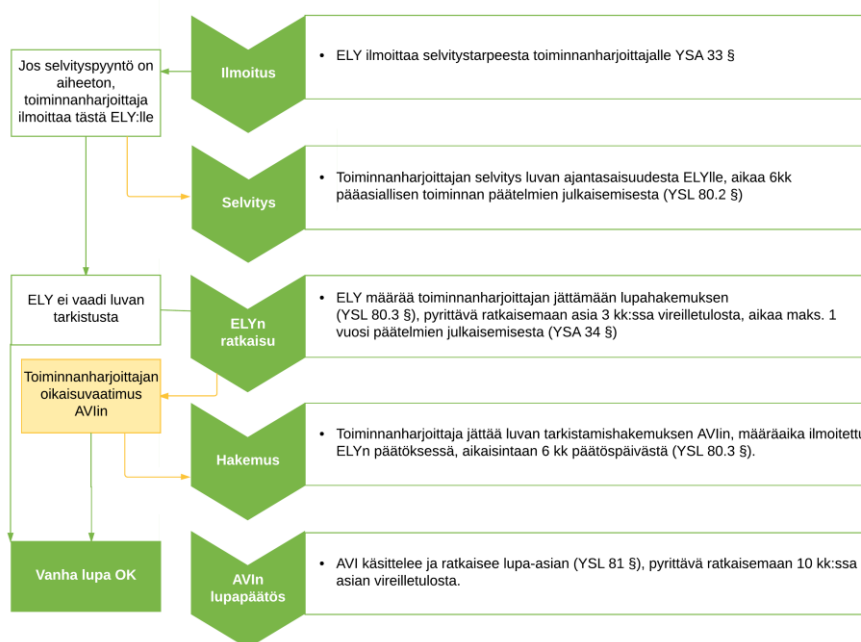
Esimerkki 5. AA Oy:n energiantuotantolaitos (suuri polttolaitos) tuottaa sähköä ja lämpöä viereiselle sellua ja paperia valmistavalle BB Oy:n tehtaalle. Vähintään puolet tuotetusta lämpöenergiasta toimitetaan tehtaalle. Kyseessä katsotaan olevan kokonaisuus, jolla on yksi pääasiallinen toiminta; tässä tapauksessa massan, paperin ja kartongin tuotanto (PP).

Pääasiallisen toiminnan päättää ELY-keskus asian ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisessa menettelyssä toiminnanharjoittajan esittämän selvityksen perusteella. Jos toiminnanharjoittaja on asiasta eri mieltä, tekee toiminnanharjoittaja ELY-keskuksen päätöksestä oikaisupyynnön aluehallintovirastolle. Aluehallintovirasto antaa oikaisupyynnöstä päätöksen, josta on mahdollista valittaa edelleen Vaasan hallinto-oikeuteen ja korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten, kuin ympäristönsuojelulaissa säädetään.

5. Ympäristölupien tarkistamismenettely

Päätelmät eivät sido suoraan toiminnanharjoittajia. Päätelmien soveltaminen vaatii tapauskohtaista harkintaa ja toiminnanharjoittajaa velvoittavina vaatimuksina ne annetaan ympäristöluvissa. Päätelmien julkaiseminen johtaa ympäristöluvan tarkistamismenettelyn ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesti. Toiminnanharjoittajia koskevien päätelmien vaatimukset otetaan huomioon ympäristölupien tarkistuksessa. Tarkistamismenettelyn kulku on kuvattu kuvassa 2.

Tarkistamismenettely

Kuva 2. Ympäristöluvan tarkistamismenettelyn vaiheet

6. ELY-keskukselle tehtävä selvitys

Toiminnanharjoittajan on tehtävä ELY-keskuksen selvityspyynnön mukaisesti selvitys, vastaako laitoksen ympäristölupa päätelmiä ja ympäristönsuojelulakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä. Selvitys perusteluineen on toimitettava toimivaltaiselle ELY-keskukselle kuuden kuukauden kuluessa päätelmiä koskevan päätöksen julkaisemisesta.

Selvityksen sisältö riippuu laitoksen tilanteesta. Jos toiminnanharjoittaja itse katsoo, että ympäristölupa ei vastaa päätelmiä, voi toiminnanharjoittaja laittaa hakemuksen ympäristölupamääräysten muuttamiseksi vireille aluehallintovirastossa suoraan ilman selvitystä. Jos hakemus laitetaan vireille kuuden kuukauden sisällä päätelmien julkaisusta, toiminnanharjoittajan on ilmoitettava ELY-keskukselle lupahakemuksen jättämisestä. Tämä ilmoitus on riittävä toimenpide ELY-keskuksen suuntaan eikä muuta selvitystä tarvitse esittää.

Jos toiminnanharjoittaja ei jätä lupahakemusta kuuden kuukauden kuluessa, on toimitettava ELY-keskukselle selvitys, jossa ilmoitetaan, että lupahakemuksen laadinta on meneillään sekä esitetään hakemuksen jättämisen aikataulu. Tässä tapauksessa hakemuksen vireillepanon aikataulu on riittävä selvitys. Selvitys on tehtävä ELY-keskukselle kuuden kuukauden määräajan kuluessa. ELY-keskus määrää hakemuksen jättämisen ajankohdasta ympäristönsuojelulain 80 §:n 3 momentin mukaisesti.

Jos toiminnanharjoittajan käsityksen mukaan ympäristölupa vastaa päätelmiä, on laadittava yksityiskohtainen, perusteltu selvitys, jossa kaikkia toimintaa koskevia päätelmiä verrataan ympäristölupaan. Selvityksessä on

huomioitava tarpeellisin osin muut toimintaa koskevat BREF-asiakirjat (kts. tämän soveltamisohjeen kohta 10.1) sekä ympäristönsuojelulaki ja sen nojalla annetut säännökset (kts. tämän soveltamisohjeen kohta 10.2). Selvityksessä on kerrottava selkeästi, jos toiminnanharjoittaja sitoutuu käyttämään joitakin energiantuotantoyksiköitä enintään 500 tai 1 500 tuntia vuodessa (kts. tämän soveltamisohjeen kohta 12.4). Selvitys tehdään vapaamuotoisena.

Jos toiminnanharjoittajan käsityksen mukaan laitos ei kuulu päätelmien soveltamisalaan tai suuret polttolaitokset ei ole pääasiallinen toiminta, kannattaa toiminnanharjoittajan ottaa yhteyttä ELY-keskukseen.

Jos toiminnanharjoittajalla on aluehallintovirastossa vireillä hakemus, voi toiminnanharjoittaja ilmoittaa aluehallintovirastolle ja tiedoksi ELY-keskukselle, että hakemuksen käsittelyssä voidaan ottaa päätelmät huomioon. Tässä tapauksessa toiminnanharjoittajan on täydennettävä hakemusta ainakin päätelmien ja lupamääräysten vertailulla. Päätelmien huomioon ottamisesta vireillä olevassa lupa-asiassa on säädetty ympäristönsuojelulain 76 §:n 1 momentissa.

7. ELY-keskuksen ratkaisu

ELY-keskus käsittelee toimitetut selvitykset. Jos toiminnanharjoittaja on ilmoittanut toimittaneensa lupahakemuksen aluehallintovirastolle tai täydentäneensä vireillä ollutta hakemusta päätelmien julkaisun takia, ei ELY-keskuksen tarvitse tehdä mitään toimenpiteitä.

Jos toiminnanharjoittaja on ilmoittanut, että lupa ei vastaa päätelmiä, määrää ELY-keskus toiminnanharjoittajan jättämään tarkistamista koskevan lupahakemuksen aluehallintovirastolle aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua määräyksen antamisesta.

Jos toiminnanharjoittaja on ilmoittanut, että laitos ei kuulu suurten polttolaitosten päätelmien soveltamisalaan tai ettei suurten polttolaitosten päätelmät ole toiminnan pääasiallinen toiminta, tarkistaa ELY-keskus esitetyt perusteet. ELY-keskus määrää toiminnanharjoittajan jättämään tarkistamista koskevan lupahakemuksen aluehallintovirastolle tai hyväksyy esitetyt kannat. Joissain tapauksissa voi olla myös tarpeen pyytää toiminnanharjoittajalta lisätietoja, vastaako lupa päätelmiä.

Jos toiminnanharjoittaja on esittänyt luvan vertailun päätelmiin, tarkistetaan vertailu ja tehdään tarvittavat johtopäätökset. Jos lupa vastaa päätelmiä, ELY-keskus antaa arvion toiminnanharjoittajalle ja menettely päättyy. Jos lupaa on tarpeen tarkistaa, määrää ELY-keskus toiminnanharjoittajan jättämään luvan tarkistamista koskevan hakemuksen aluehallintovirastolle määräjassa.

Tarkastelussa kannattaa kiinnittää huomiota erityisesti siihen, onko ympäristöluvassa asetettu päästöraja-arvot kaikille päästöille, joille on annettu BAT-päästötaso päätelmissä, ja ovatko luvassa asetetut päästöraja-arvot päätelmien mukaisia. Päästötasoista poikkeaminen vaatii aina ympäristölupaviranomaisen päätöksen. Toinen keskeinen seikka on laitoksella tehtävän tarkkailun kattavuus. Jos toiminnanharjoittaja on valmis laajentamaan tarkkailun päätelmien mukaiseksi neljän vuoden kuluessa päätelmien julkaisemisesta, voi ELY-keskus valvontaviranomaisena tehdä tarpeelliset muutokset tarkkailusuunnitelmaan toiminnanharjoittajan esityksen perusteella ilman erillistä tarvetta muuttaa ympäristölupaa.

On tärkeää huomata, että päätelmien ja luvan välillä voi olla sanallisia eroavaisuuksia eikä tämä välttämättä aiheuta tarvetta tarkistaa lupaa. Luvan ja päätelmien vastaavuus on kokonaisharkintaa muiden kuin päästötasojen osalta. Jos lupa kokonaisuus arvioiden vastaa päätelmiä ja niiden tavoitteita, ei luvan tarkistaminen ole tarpeen.

Jos toiminnanharjoittaja on sitoutunut käyttämään jotakin energiantuotantoyksikköä enintään 500 tai 1 500 tuntia vuodessa eikä lupamääräyksiä ole tarpeen tarkistaa, kirjaa ELY-keskus asian valvonnan järjestämistä varten muistiin.

8. Hakemusten vireilletulon porrastaminen

ELY-keskus voi velvoittaa toiminnanharjoittajan jättämään ympäristölupahakemuksen aluehallintovirastolle aikaisintaan kuuden kuukauden kuluttua määräyksen antamisesta. Kun ELY-keskus pohtii, millä aikataululla hakemus tulisi jättää aluehallintovirastolle, on tarpeen huomioida seuraavat asiat:

- toiminnanharjoittajan toiveet
- laitoksella toteutettavien toimenpiteiden aikataulut (erityisesti kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluvat laitokset)
- kaikkia laitoksia ei määrätä hakemaan samanaikaisesti
- aluehallintoviraston toiveet erityisesti Etelä-Suomen aluehallintoviraston alueella.

Kansalliseen siirtymäsuunnitelmaan kuuluvien laitoksien erityiskysymyksiä on käsitelty tämän soveltamisohjeen kohdassa 12.5.

On odotettavissa, että Etelä-Suomen aluehallintoviraston alueella on tulossa suurehko määrä suuria polttolaitoksia koskevia luvan tarkistamishakemuksia vireille. Sujuvan käsittelyn ja ympäristönsuojelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa annetun käsittelyaikavaatimuksen noudattamisen varmistamiseksi on eteläisten ELY-keskusten syytä keskustella hakemusten vireilletulon aikataulutamisesta aluehallintoviraston kanssa. Kuitenkin toiminnanharjoittajien toiveet ja investointien aikataulutukset tulisi huomioida asiaa pohdittaessa.

9. Aluehallintovirastolle tehtävän hakemuksen sisältö

Ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisessa lupamääräysten tarkistamista koskevassa hakemuksessa ei tulisi hakea muita muutoksia kuin päätelmien noudattamiseen liittyviä. Kun hakemukset keskittyvät vain päätelmien vaatimiin muutoksiin, on hakemukset mahdollista käsitellä ympäristönsuojelusta annetussa valtioneuvoston asetuksessa annetussa määräajassa. Jos toiminnanharjoittajalla on tarvetta hakea muita muutoksia ympäristölupaan, niistä kannattaa ne tehdä erillinen hakemus.

Pääasiallista toimintaa koskevien päätelmien julkaisun johdosta tehtävä hakemus koskee koko energiantuotantolaitosta; ei pelkästään suurten polttolaitosten päätelmien soveltamisalaan kuuluvia polttolaitoksia. Muiden energiantuotantoyksiköiden ja muiden laitoksen toimintaan liittyvien osien osalta lupamääräysten tarkistus tarkoittaa lähinnä ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisuuden tarkastelua. Useimmissa tapauksissa tämä tarkoittaa polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen (750/2013, jäljempänä PIPO-asetus) huomioon ottamista. Joissain yksittäisissä tapauksissa voi tulla kysymykseen myös muiden päätelmien ja BREF-asiakirjojen huomioon ottaminen. Lisätietoja huomioon ottamisesta on esitetty tämän soveltamisohjeen kohdissa 10.1 ja 10.2.

Pääasiallista toimintaa koskevien päätelmien julkaisun johdosta tehtävän hakemuksen keskeisin osa on päätelmien vertailu voimassa olevaan ympäristölupaan ja toimintaan. Vertailu on esitettävä tarpeellisessa laajuudessa kaikkia toimintaa koskevien päätelmien osalta. Erityistä huomiota on kiinnitettävä päätelmiin, joissa on annettu BAT-päästötasoja ilmaan ja veteen johdettaville päästöille. Vertailussa on huomioitava ympäristönsuojelulain 80 §:n mukaisesti myös muiden toimintaa koskevien vertailuasiakirjojen mukaiset päätelmät ja BREF-asiakirjat sekä ympäristönsuojelulaki ja sen nojalla annetut säädökset.

Päästötasoja koskevissa vertailuissa on esitettävä tarpeelliset tiedot päästöistä. Ilmaan johdettavien päästöistä on esitettävä ja huomioitava ainakin seuraavat asiat:

- tiedot polttolaitoksien ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksien savukaasun eri päästökomenttien pitoisuuksista ($\text{mg}/\text{m}^3(\text{n})$) energiantuotantoyksikkökohtaisesti siltä osin kuin päätelmissä on annettu päästötasoja tai indikaattivisia päästötasoja sekä polttolaitosten ja jätteen rinnakkaispolttolaitosten kokonaispäästöistä (t/a) energiantuotantoyksikkökohtaisesti
- pitoisuus- ja päästötiedot viimeisimmältä kalenterivuodelta tai kokonaiselta vuodelta; pitoisuustiedot on esitettävä muunnettuna samoihin happipitoisuuksiin ja saman ajan keskiarvoina kuin päätelmissä on päästötasot asetettu; hakemuksessa on ilmoitettava pitoisuuksien osalta, minkä ajan keskiarvo on kyseessä

- pitoisuustietojen peruste: tehtyihin jatkuvatoimisiin mittauksiin tai jos niitä ei ole tehty niin kertamittauksiin tai jos niitä ei ole tehty niin laskennallisiin tietoihin; peruste on esitettävä hakemuksessa
- mahdollisten päästöjä vähentämistoimenpiteiden vaikutus päästöihin (pitoisuus ja kokonaispäästö).

Laitoksella toteutettava tarkkailu on verrattava päätelmiin energiantuotantoyksikkökohtaisesti. Voimassa oleva tarkkailusuunnitelma on liitettävä hakemukseen. Lupaa ja toimintaa verrataan sanallisiin päätelmiin (pätelmiin, joissa ei ole annettu päästötasoja) kuvaamalla nykyinen tilanne ja esittämällä tarvittaessa toteutettavat muutostoimenpiteet. Tarpeellinen laajuus ja tarkkuus vaihtelevat päätelmitäin. Tässä voi hyödyntää laadittua teknistä ohjeistusta ([linkki ohjeistukseen](#)).

Hakemuksessa on suositeltavaa esittää toiminnanharjoittajan ehdotus, miltä osin ja millä tavalla voimassa olevia lupamääräyksiä on päätelmien johdosta tarpeen muuttaa. Erityistä huomiota ehdotuksessa kannattaa kiinnittää päästörajoihin ja tarkkailumääräyksiin. Jos päätelmien päästötasoista halutaan poiketa, on sitä erityisesti haettava ja perusteltava. Päästötasoista voidaan poiketa vain ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaisten ehtojen täytyessä. Päätelmien sanallisia vaatimuksia ei ole tarpeen noudattaa sanatarkasti, mikäli päätelmien tavoitteet kokonaisuutensa perusteella täyttyvät. Mikäli toiminnanharjoittaja aikoo järjestää laitoksen toiminnan tavalla, joka kokonaisuutensa huomioon ottaen voi erota päätelmistä tai päätelmien tavoitteista, on se perusteltava hakemuksessa. Päästötasoista poikkeamista on käsitelty tämän soveltamisohjeen kohdassa 13.

Muilta osin hakemuksessa on esitettävä vähintään seuraavat tiedot:

- 1) Hakijan yhteystiedot
 - nimi tai toiminimi, kotipaikka ja yhteystiedot; yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot; liike- ja yhteisötunnus; laskutustiedot
- 2) Laitoksen yhteystiedot
 - laitoksen nimi, yhteystiedot ja sijaintitieto; yhteyshenkilön nimi ja yhteystiedot
- 3) Ympäristöluvut ja muut luvat
 - luettelo voimassa olevista ympäristöluvista ja muista em. lupiin liittyvistä päätöksistä
 - lueteltava kaikki ympäristönsuojelulain nojalla myönnettyt voimassa olevat luvat sekä laitoksen jokapäiväiseen toimintaan liittyvät vesilain mukaiset luvat sekä edellisiin liittyvät yksittäiset päätökset, kuten tarkkailusuunnitelmasta; myös Vaasan hallinto-oikeuden ja korkeimman hallinto-oikeuden asioista antamat päätökset
 - toiminnan aloittamiseksi myönnetyn luvan ajankohta yksikkökohtaisesti, jos asia ei ilmene muista tiedoista

- 4) Energiantuotantolaitosta koskevat tiedot
- Energiantuotantolaitokseen kuuluvista energiantuotantoyksiköistä mukaan lukien jätteen rinnakkaispolttolaitoksista esitetään vähintään seuraavat tiedot: energiantuotantoyksikön nimi ja tunnus, energiantuotantoyksikön tyyppi ja polttoprosessi, polttoaineteho (MW), käyttöönottovuosi, arvioitu käyttöaika (h/a), tiedot laitoksen tuotannosta (sähköä, höyryä, kaukolämpöä, GWh/a) sekä tiedot kaikista käytettävistä polttoaineista energiantuotantoyksiköittäin (määrä t/a tai 1 000 m³/a ja energiamäärä GJ/a).
 - Lueteltava kaikki laitospakettiin kuuluvat kattilat, kaasuturbiinit ja moottorit, joiden polttoaineteho on vähintään 1 MW sekä kaikki jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen soveltamisen piiriin kuuluvat polttolaitokset. Vaikka päätöksessä määräksi annetaan suurimmassa osassa tapauksia vain päätelmien soveltamisalaan kuuluville energiantuotantoyksiköille, tarvitaan kaikki tiedot kokonaisuuden hahmottamiseksi.
 - Jos laitoksella toteutetaan päästöjen vähentämistoimenpiteitä, on hakemuksessa esitettävä toimenpiteet ja niiden toteuttamisaikataulu.
 - Jos kyseessä on SUPO-asetuksen 2 §:n kohdan 8 mukainen monipolttoaineyksikkö, jossa poltetaan samanaikaisesti kahta tai useampaa polttoainetta, on hakemuksessa esitettävä tiedot, jotka tarvitaan SUPO-asetuksen liitteen 4 mukaisen päästörajalaskennan suorittamiseen 18.8.2021 jälkeisessä tilanteessa.
 - Tarvittaessa esitetään perusteltu ehdotus muista kuin normaalitoimintaan kuuluvista tilanteista (OTNOC-tilanteista), joihin BAT-päästötasojen mukaisia päästörajoja ei sovellettaisi. Esityksen on sisällettävä vähintään kuvaukset kyseisistä tilanteista, arvio tilanteiden kestosta (tuntia vuodessa) ja toistuvuudesta häiriötyyppikohtaisesti sekä arvio päästöistä kyseisten häiriöiden aikana (pitoisuus ja kokonaispäästö) häiriötyyppikohtaisesti.
- 5) Kaavio savukaasujen puhdistamisesta ja johtamisesta eri piippuihin ja hormeihin (esimerkiksi liitteen 2 mukainen)
- tarvittaessa savukaasujen johtaminen kuvattava myös sanallisesti
- 6) Tiedot suunnitelmista rajoittaa yksikön käyntiaikaa päätelmien mukaisesti alle 500 tai alle 1 500 käyttötuntiin tai yksikön toiminnasta hätäkäyttölaitoksena
- Päätelmissä on annettu mahdollisuus poiketa tietyistä BAT-päästötasosta, jos laitoksen käyntiaika on alle 500 tai alle 1 500 tuntia vuodessa. Tarkemmat tiedot käyntiajan rajoittamisesta ja sen vaikutuksista ja soveltamisesta on esitetty tämän soveltamisohjeen kohdassa 12.4
 - BAT-päästötasot eivät koske hätäkäyttölaitoksia

- 7) Tiedot polttolaitos- ja energiantuotantoyksikkökohtaisesti kuulumisesta seuraaviin joustoihin, poikkeuksiin tai suunnitelmaan: 17 500 tuntia (SUPO-asetuksen 6 §), kaukolämpöjousto (SUPO-asetuksen 7 §), 1 500 tuntia vuodessa (SUPO-asetuksen 8 ja 9 §) ja kansallinen siirtymäsuunnitelma (ympäristönsuojelulain 101 §)
- 8) Jos laitoksen savukaasun puhdistuksessa muodostuvat jätevedet johdetaan suoraan vesistöön, on hakemuksessa esitettävä seuraavat asiat:
- tiedot, mistä prosesseista jätevesiä syntyy ja syntyvien jätevesien määrät prosessikohtaisesti ja kokonaisjätevesimäärä
 - jätevesien käsittelyprosessin kuvaus pitäen sisällään kaaviokuvan
 - tiedot vesistöön johdettavista päästöistä päästötasoihin verrattavassa muodossa ja kokonaispäästö vuodessa
 - jos laitoksella toteutetaan päästöjen vähentämistoimenpiteitä, on ilmoitettava toteutettavat toimenpiteet ja niiden aikataulu sekä päästötiedot muutoksien jälkeen edellä esitetyllä tavalla.
- 9) Ympäristönsuojelulain 82 §:n mukainen perustilaselvitys, jos sitä ei ole aikaisemmin esitetty lupaviranomaiselle
- Perustilaselvityksen laatimisesta on annettu erillinen ohje ([linkki ohjeeseen](#)).

Jos jätettä poltetaan niin vähän, että toimintaan ei sovelleta jätteen rinnakkaispolttoa koskevia päätelmiä, on hakemuksessa esitettävä myös tiedot, jotka tarvitaan Jätteen polttamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen (151/2013) liitteen 3 kohdan 1 mukaiseen laskentaan, koska laitoksen päästöraja-arvot lasketaan jätteenpolttoasetuksen sekoitussäännön mukaisesti jätteenpolttoasetuksen rinnakkaispolttota koskevien päästöraja-arvojen ja BAT-päätelmien mukaisten energiantuotannon päästötasojen pohjalta. Lähötiedot on perusteltava. Huomiota on kiinnitettävä erityisesti $V_{\text{jäte}}$ - ja V_{prosessi} -arvoihin.

Hakemus on toimitettava aluehallintovirastoon ensisijaisesti sähköisenä (Word tai muokattavissa oleva PDF) sähköpostilla, muistitikulla tai muulla vastaavalla tavalla. Tarvittaessa aluehallintovirasto pyytää paperiset asiakirjat, jos ne ovat tarpeen kuulemisen järjestämiseksi. Hakemus on mahdollista toimittaa myös sähköisen järjestelmän kautta, mutta järjestelmässä ei ole vielä energiantuotannon BAT-tarkistuksia koskevaa ohjeistusta ja hakemuksen teko järjestelmässä voi vaatia normaalista tavasta poikkeavia toimenpiteitä tietojen syötössä.

10. Muita selvityksessä ja hakemuksessa huomioitavia asioita

10.1. Muut päätelmät ja BREF-asiakirjat

Seuraavat muut BREF-asiakirjat ja REF-asiakirjat (JRC referenssiraportti, JRC Reference Report) voivat tulla sovellettavaksi lupakäsittelyn aikana kaikkein todennäköisimmin: Varastoinnin päästöt (EFS), Energiatehokkuus

(ENE), Teollisuuden jäähdytysvesijärjestelmät (ICS), Taloudelliset vaikutukset ja kokonaisympäristövaikutukset (ECM), ja Teollisuuspäästödirektiivin soveltamisalaan kuuluvista laitteista aiheutuvien ilma- ja vesipäästöjen tarkkailu (ROM). Lisäksi suurten polttolaitosten päätelmissä on lueteltu muitakin päätelmiä, jotka saattavat olla tarpeen huomioida yksittäisissä erikoistapauksissa. Asiakirjat löytyvät esimerkiksi Euroopan IPPC-toimiston (EIPPCB) internetsivuilta ([linkki sivuille](#)).

Hakemuksessa on otettava huomioon ne edellä mainitut asiakirjat, jotka liittyvät laitoksen toimintaan ja joita on uudistettu laitoksen edellisen ympäristölupakäsittelyn jälkeen. Hakemuksessa on tehtävä vertailu soveltuvin osin.

Edellä luetelluissa BREF- ja REF-asiakirjoissa ei ole asetettu BAT-päästötasoja eikä tavoitteellisia päästötasoja. Niissä on kuvattu lähinnä hyviä toimintatapoja ja toimintaperiaatteita. Luultavasti näissä asiakirjoissa ei ole esitetty vaatimuksia, joiden takia olisi tarpeen tehdä muutoksia ympäristölupien lupamääräyksiin laajasti koskien koko energiantuotannon toimialaa. Kuitenkin yksittäisen laitoksen osalta näilläkin asiakirjoilla saattaa olla merkitystä.

10.2. Ympäristönsuojelulaki ja sen nojalla annetut säädökset

Ympäristönsuojelulaki (527/2014) on tullut voimaan 1.9.2014. Jos laitoksen edellinen ympäristöluvan tarkistus on tehty vanhan ympäristönsuojelulain (86/2000) nojalla, saattaa pienehköjä uudistamisen tarpeita ympäristönsuojelulain nojalla olla. Mahdollisia muutostarpeita saattavat aiheuttavat seuraavat pykälät: 15 § (ennaltavaruusvelvollisuus), 66 § (maaperän ja pohjaveden suojelua koskevat määräykset, tarkkailun osalta) ja 74 § (energian käytön tehokkuutta koskevat määräykset, huomioon ottaen 3 momentti).

Ympäristönsuojelulain nojalla annetuista säädöksistä keskeisin tässä asiayhteydessä on polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista annettu valtioneuvoston asetus (750/2013, jäljempänä PIPO-asetus). PIPO-asetus velvoittaa toiminnanharjoittajaa jo suoraankin, mutta lupaviranomainen arvioi tapauskohtaisesti, onko PIPO-asetuksen mukaisia vaatimuksia tarpeen kirjoittaa laitoksen ympäristöluvan lupamääräyksiin. PIPO-asetuksen sisällön täsmentäminen lupamääräyksissä saattaa tulla kysymykseen erityisesti tilanteissa, joissa on epäselvyyttä velvoitteiden laajuudesta ja niiden voimaantuloajankohdista. PIPO-asetuksen uudistustyö on parasta aikaa käynnissä ja se korvataan uudella asetuksella. Samalla osa asetuksen vaatimuksista siirtyy ympäristönsuojelulakiin.

11. AVI:ssa tapahtuva hakemuksen käsittely ja päätöksen sisältö

11.1. Hakemuksen käsittely

Aluehallintovirasto tarkistaa asian vireille tulon jälkeen hakemuksen kattavuuden ja tarvittaessa pyytää hakijaa täydentämään hakemusta. Jos toiminnanharjoittaja ei ole hakenut poikkeusta päästötasoista, voidaan hakemus käsitellä ympäristönsuojelulain 96 §:n mukaisesti. Lausunnot pyydetään ELY-keskukselta sekä sijaintikunnan ja tarvittaessa muiden kuntien, joiden alueilla toiminnan vaikutukset ilmenevät, ympäristönsuojeluviranomaisilta. Jos samalla hakemuksella haetaan muutoksia ympäristölupaun muiltakin osin, kuin päätelmien vaatimalla tavalla, on kuulemistapa arvioitava tapauskohtaisesti. Jos yhtäkin ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaista poikkeamaa päästötasosta on haettu, on hakemus käsiteltävä ympäristönsuojelulain 42–44 §:n mukaisesti.

11.2. Päätöksen sisältö ja antaminen

Aluehallintovirasto tekee lupamääräyksiin tarvittavat päätelmien sekä muiden vertailuasiakirjojen ja BREF:n sekä ympäristönsuojelulain ja sen nojalla annettujen valtioneuvoston asetusten vaatimat muutokset. Pääpaino muutoksissa kohdistuu ilmaan johdettavien päästöjen päästörajoihin, tarkkailuun ja raportointiin.

Asia on ratkaistava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa kymmenen kuukauden kuluessa vireilletulosta, jollei asian laajuus, hakemuksen puutteellisuus, käsiteltävien asioiden suuri määrä tai muu erityinen syy edellytä pitempää käsittelyaikaa. Käsittelyajasta viranomaisessa on säädetty ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen (713/2014) 22 §:ssä. Päätös annetaan normaaliin tapaan julkipanon jälkeen ja päätöksen antamisesta tiedotetaan ympäristönsuojelulain luvun 8 mukaisesti.

11.3. Päästörajojen määrittäminen

Suurten polttolaitosten päätelmien päästötasot on asetettu vuorokausi- ja vuosikeskiarvoina. Päätelmien mukaiset päästötasot pannaan täytäntöön toiminnanharjoittajaa velvoittavina päästörajoina ympäristöluvissa. Ympäristönsuojelulain mukaan päästöraja-arvot on määrättävä siten, että päätelmien päästötasoja ei ylitetä normaaleissa toimintaolosuhteissa.

SUPO-asetuksessa asetetun päästöraja-arvon noudattamista tarkastellaan jatkuvissa mittauksissa tunti-, vuorokausi- ja kuukausikeskiarvoina. SUPO-asetuksen mukaisia päästöraja-arvoja on noudatettava, vaikka niitä ei olisi esitetty ympäristöluvassa.

BAT-päästötasojen numeroarvot ovat yleisesti ottaen alempia kuin SUPO-asetuksessa asetetut vähimmäistason päästöraja-arvot (SO₂, NO_x ja hiukka-set). Jos ympäristöluvassa päästöraja-arvot määrätään päätelmien mukaisten päästötasojen mukaisesti ja niitä noudatetaan, voidaan arvioida jo nyt, että

SUPO-asetuksen päästöraja-arvo kuukausikeskiarvona asetettuna alittuu. Sen sijaan varmasti ei voida sanoa, onko toiminta SUPO-asetuksen mukaisen tuntikeskiarvona asetetun päästörajan mukaista pelkästään päästötasojen perusteella. Täten on mahdollista, että päätelmien mukaisten vuorokausi- ja vuosikeskiarvojen lisäksi joudutaan määräämään ympäristöluvassa myös SUPO-asetuksen mukainen raja-arvo tuntikeskiarvona.

Perusteena SUPO-asetuksen mukaisen päästöraja-arvon asettamiselle voisi olla muiden kuin normaalitoiminnan eli ns. OTNOC-tilanteiden aikaisten päästöjen rajoittaminen. Tällaista päästöraja-arvoa ei kuitenkaan olisi tarpeen asettaa esimerkiksi tilanteessa, jossa laitoksella ei ole SUPO-asetuksesta eroavia OTNOC-tilanteita ja jossa toiminnanharjoittaja voi laskennallisesti osoittaa, että päästöt ovat pienempiä kuin SUPO-asetuksen mukaiset päästöraja-arvot. Tarkempia tietoja OTNOC-tilanteista on annettu tämän ohjeen kohdassa 12.8.

Lähtökohtaisesti olemassa olevissa laitoksissa päästötasojen ylärajat takaavat riittävän hyvän ympäristönsuojelluksen tason eivätkä päästöt aiheuta ympäristön pilaantumisen riskiä. Kuitenkin yksittäisissä tapauksissa voi olla tarpeen ympäristön pilaantumisen estämiseksi määrätä tiukempia päästörajoja. Tiukempia päästörajoja voi olla tarpeen määrätä myös tilanteessa, jossa käytössä olevilla tekniikoilla päästään selvästi BAT-päästötasojen ylärajoja pienempiin päästöihin.

Uusilla laitoksilla lähtökohtaisesti voidaan päästä pienempiin päästöihin kuin olemassa olevilla laitoksilla. Päätelmissä asetetut uusien laitoksien päästötasot ovat tiukempia kuin olemassa olevien laitoksien. Täten edellä olemassa oleville laitoksille esitettyä periaatetta päästörajojen asettamisessa voidaan noudattaa myös uusille laitoksille.

11.4. Päästötasojen noudattaminen

Päästötasot on annettu päätelmissä erikseen vuosi- ja vuorokausikeskiarvoina. Kumpiakkin on noudatettava. Jatkuissa mittauksissa päästötasoon verrannolliset arvot lasketaan SUPO-asetuksen laskentaperiaatteen mukaisesti. Päästötasoja katsotaan jatkuissa mittauksissa noudatetun, jos:

- yksikään päästötasoon verrannollinen vuosittainen keskiarvo ei ylitä päästötasoja;
- yksikään päästötasoon verrannollinen vuorokausikeskiarvo ei ylitä 110 prosenttia päästötasoista.

Päästötasoihin verrattavat vuosi- ja vuorokausikeskiarvot määritetään mitatuista päästötasoihin verrannollisista tuntikeskiarvoista, jotka saadaan vähentämällä mitatuista arvoista vuorokausikeskiarvona asetetusta päästötasosta laskettu mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus. Mittaustuloksen 95 prosentin luotettavuutta kuvaava osuus on:

- hiilimonoksidille 10 % päästötasosta;
- rikkidioksidille ja typenoksideille 20 % päästötasosta;
- hiukkasille ja orgaanisen hiilen kokonaismäärälle 30 % päästötasosta;
- kloorivedylle, fluorivedylle, ammoniakille ja elohopealle 40 % päästötasosta.

Myös kertamittausten päästöasojen noudattamisen tarkastelu voidaan tehdä yhteneväisellä tavalla SUPO-asetuksen kanssa.

12. Tulkintaohjeita päätelmien soveltamiseen

12.1. Päästöaso

Teollisuuspäästädirektiivin 3 artiklan kohdan 13 mukaan päästöasolla tarkoitetaan normaalien toimintaolosuhteiden vallitessa saavutettua päästöasojen vaihteluväliä käytettäessä parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa tai tällaisten tekniikoiden yhdistelmää, sellaisena kuin se on kuvattu BAT-päätelmissä, tietyn ajanjakson keskiarvona tietyissä vertailuolosuhteissa ilmaistuna. Ympäristönsuojelulain 75 §:n mukaan päästörajat on määrättävä siten, että päätelmien päästöasoja ei ylitetä normaaleissa toimintaolosuhteissa. Edellä mainitut säännökset tekevät päästöasoista sitovia, ja niistä voidaan poiketa vain ympäristönsuojelulain 78 §:n mukaisten ehtojen täyttyessä (kts. tämän soveltamisohjeen kohta 13).

12.2. Hiilimonoksidin indikaatiivinen päästöaso

Useissa päätelmissä (esim. BAT 20., 24., 28., 33., 43., 49. ja 56.) on annettu hiilimonoksidipäästölle (CO) indikaatiiviset päästöasot. Indikaatiivinen päästöaso on ymmärrettävä ohjeellisena päästöasona, jota ei ole välttämätöntä noudattaa eikä sen johdosta ole välttämätöntä asettaa päästörajaa. Todennäköisesti monissa tapauksissa hiilimonoksidille ei ole tarpeen asettaa päästörajaa. Jos laitoksen hiilimonoksidipäästö on merkittävästi asetettua indikaatiivista päästöasoa korkeampia, voi päästöraja tai muu toimenpidevelvoite hiilimonoksidipäästön alentamiseksi olla tarpeen. Asia vaatii tapauskohtaista harkintaa. Päästörajan asettaminen suurelle polttolaitokselle ympäristösyistä tulee kysymykseen hyvin harvoin.

12.3. Suoritustaso

Päätelmissä on annettu energiatehokkuudelle suoritustaso (BAT-AEEL). Suoritustaso ei ole sitova ja sitä voidaan käyttää apua arvioitaessa, onko toiminta järjestetty energiatehokkaasti.

12.4. Vähän käyvät laitokset ja hätäkäyttölaitokset

Päätelmissä on mahdollistettu joustoja energiantuotantoyksiköille, joiden käyntiaika on alle 500 h/a tai alle 1 500 h/a. Käyntiaikatarkastelu tehdään 500 tunnin energiantuotantoyksiköillä yksikkökohtaisesti ja vuosittain. Toi-

sin sanoen yhdestä polttolaitoksesta voi kuulua useampi energiantuotantoyksikkö 500 tunnin jouston piiriin ja yhden yksikön käyttö ei vähennä muiden yksiköiden käyntiaikaa. Kuitenkin jouston myönnön edellytys on, että jouston piiriin kuuluvaa energiantuotantoyksikköä käytetään jokaisena vuonna alle 500 tuntia vuodessa.

Käyntiaikatarkastelu tehdään 1 500 tunnin energiantuotantoyksiköillä vastaavalla tavalla kuin SUPO-asetuksen 8 ja 9 §:n mukaisilla energiantuotantoyksiköillä riippumatta siitä, onko kyseinen energiantuotantoyksikkö oikeutettu SUPO-asetuksen mukaiseen joustoon. Tarkastelu tehdään viiden vuoden liukuvana keskiarvona. Samanaikaisesti käyvien samaan polttolaitokseen kuuluvien energiantuotantoyksiköiden käyttötunnit lasketaan vain kerran ja kukin samaan polttolaitokseen kuuluva energiantuotantoyksikkö yksin käydessään vähentää käyttötuntien määrää kaikilta.

Samaan polttolaitokseen kuuluvat energiantuotantoyksiköt, joiden osalta toiminnanharjoittaja on sitoutunut 1 500 tunnin käyntiaikaan, eivät kuluta samaan polttolaitoksen kuuluvan 500 tunnin energiantuotantoyksikön käyntiaikaa. Vastaavasti 500 tunnin käyntiaikaan kuuluva energiantuotantoyksikkö ei kuluta samaan polttolaitokseen kuuluvan 1 500 tunnin energiantuotantoyksikön käyntiaikaa.

Hätäkäyttölaitoksella tarkoitetaan neste- tai kaasumaista polttoainetta käytävää kaasuturbiinia tai moottoria, jonka käyntiaika on alle 500 tuntia vuodessa. Tällaisia yksiköitä käytetään muun muassa kantaverkon tehotasapainon hallintaan. Hätäkäyttölaitoksella ja alle 500 tuntia vuodessa käyvällä laitoksella tarkoitetaan eri asiaa.

Hätäkäyttölaitoksissa on mahdollista, että päätelmien takia ei ole tarvetta muuttaa näiden osalta ympäristölupaa. Tarkastelu on kuitenkin tehtävä ta-pauskohtaisesti.

12.5. Kansallinen siirtymäsuunnitelma

Ympäristönsuojelulain 101 §:n mukainen kansallinen siirtymäsuunnitelma on voimassa 30.6.2020 saakka. Siirtymäsuunnitelmaan kuuluviin polttolaitoksiin sovelletaan päätelmiä normaalilla tavalla eli toiminnan on oltava päätelmien mukaista neljän vuoden kuluttua pääasiallista toimintaa koskevien päätelmien julkaisemisesta. Jos pääasiallinen toiminta on suuret polttolaitokset ja ympäristölupa ei vastaa päätelmiä mutta voimassa olevassa ympäristöluvassa ei ole määrätty SUPO-asetuksen mukaisia päästöraja-arvoja siirtymäsuunnitelman jälkeiselle ajalle, kannattaa ympäristönsuojelulain 233 §:n 3 momentin mukainen hakemus ja päätelmiä koskeva hakemus laittaa vireille aluehallintovirastossa yhtä aikaa samalla hakemuksella. Hakemuksen vireillepanoajankohtaa pohdittaessa on tarpeen huomioida edellä mainitut aikataulut ja mahdollisten investointien toteuttamisaikataulut kaksinkertaisten investointien ja lupakierrosten välttämiseksi. Jos suuret polttolaitokset ei ole pääasiallinen toiminta, ei ympäristönsuojelulain 233 §:n 2 momen-

tin mukaisen asian käsittelyssä oteta huomioon suurten polttolaitosten päätelmiä, jos toiminnanharjoittaja ei sitä erikseen pyydä tai anna siihen lupaa.

12.6. Laitokset, jotka käyvät enintään 17 500 tuntia

Polttolaitosten tai energiantuotantoyksiköiden, jotka SUPO-asetuksen 6 §:n mukaisesti käyvät enintään 17 500 tuntia 1.1.2016–31.12.2023 välisenä aikana, lupamääräyksiä ei ole päätelmien vuoksi tarpeen muuttaa. Kuitenkin on tarpeen huomioda, että yleensä näiden yksiköiden kanssa samalla laitosalueella on muita päätelmien soveltamisalaan kuuluvia polttolaitoksia. Päätelmien soveltamista edellä mainittuihin polttolaitoksiin on käsitelty laajemmin kansallisessa, teknisessä ohjeistuksessa ([linkki ohjeistukseen](#)).

12.7. Kaukolämpöjousto

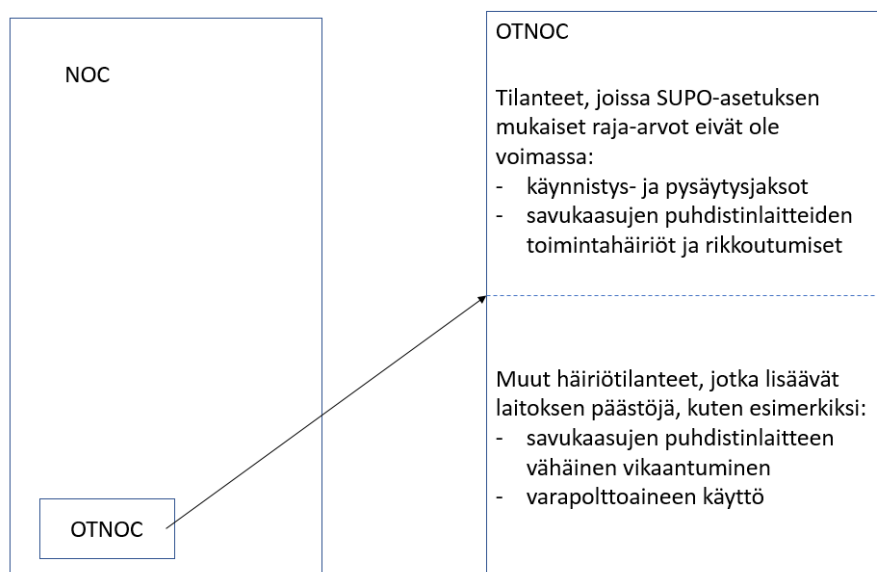
SUPO-asetuksen 7 §:n mukainen kaukolämpöjousto jatkuu 31.12.2022 saakka. SUPO-asetuksen vaatimukset sitä osin kuin jousto on niitä koskenut sekä päätelmien mukaiset päästötasot ja muut vaatimukset tulevat sovellettavaksi 1.1.2023 alkaen. Kaukolämpöjoustoon kuuluvat polttolaitokset käsitellään päätelmiä koskevalla lupakierroksella vastaavalla tavalla kuin muut laitokset. Laitosten, joiden kaikki päätelmien soveltamisalaan kuuluvat polttolaitokset ovat kaukolämpöjouston piirissä, hakemukset eivät ole kaikkein kiireellisimpiä.

12.8. Normaalitoiminta ja muu kuin normaalitoiminta (NOC ja OTNOC)

Päätelmissä annetut päästötasot koskevat normaalitoimintaa (NOC). SUPO-asetuksen mukaan päästöraajat eivät ole voimassa käynnistys- ja pysäytysjaksojen aikana eivätkä savukaasun puhdistinlaitteiden häiriö- ja rikkoon-tumistilanteissa. Päätelmissä ei ole erikseen määritetty tilanteita, jotka eivät ole normaalitoimintaa. Joissakin tapauksissa päätelmien mukainen normaalitoiminnan määritelmä voi olla suppeampi kuin SUPO-asetuksen mukainen. Toisin sanoen päätelmien mukaan asetetut päästöraajat voivat olla voimassa lyhyemmän aikaa kuin SUPO-asetuksen mukaiset päästöraajat. Kuitenkaan ei voi olla tilannetta, jossa SUPO-asetuksen mukaiset päästöraajat eivät olisi voimassa mutta päätelmien mukaiset olisivat.

Lyhyesti määritettynä muu kuin normaalitoiminta (OTNOC) on jonkin energiantuotantoyksikön toimintaan liittyvän laitteen vikaantuminen, poikkeama yksikköön syötettävässä polttoaineessa tai epätyypillinen ajotilanne, joka aiheuttaa normaalitoiminnan tilannetta suuremman päästön yhden tai useamman päästökomponentin osalta. Muuna kuin normaalitoimintana voidaan pitää tilannetta, jossa päästöt ovat suurempia kuin normaalitoiminnassa ja toiminnanharjoittaja voi esittää synn päästötason nousuun. Kuitenkaan OTNOC-tilanteiden ajallinen kesto ei voi olla huomattavan suuri verrattuna kokonaiskäyntiaikaan. Toiminnanharjoittajan on tehtävä toimenpiteitä, joiden avulla OTNOC-tilanteiden määrä pidetään mahdollisimman pienenä.

Kuvassa 3. on esitetty polttolaitoksen käyntiajan jakaantuminen NOC- ja OTNOC-tilanteisiin.

Kuva 3. Käyntiajan jakaantuminen NOC- ja OTNOC-tilanteisiin

Päätelmien kannalta merkittävät muut kuin normaalitilanteet huomioidaan ympäristöluvassa asetettujen päästörajojen noudattamisen tarkastelussa, jos toiminnanharjoittaja on hakemuksessa esittänyt kyseiset tilanteet, arvion tilanteiden kestosta (tuntia vuodessa) ja toistuvuudesta häiriötyyppikohtaisesti sekä arvion päästöistä kyseisten häiriöiden aikana (pitoisuus ja kokonaispäästö). Päätelmien mukaisten muiden kuin normaalin tilanteiden aikana ovat kuitenkin voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

OTNOC-tilanteista on tarpeen antaa ympäristöluvassa tarpeelliset määräykset ottaen huomioon SUPO-asetuksen vaatimukset.

Esimerkki 6. Sähkösuodattimen yhdessä kentässä on toimintahäiriö. Hiukaspäästö nousee normaalitilanteen päästötasoa korkeammaksi. Kuitenkaan kyseessä ei ole ympäristönsuojelulain 99 §:n eikä SUPO-asetuksen 16 §:n mukainen savukaasun puhdistinlaitteen häiriö tai rikkoontuminen. Kyseessä on muu kuin normaalitilanne (OTNOC), jos tällainen häiriö on huomioitu ympäristölupapäätöksessä. Tilanteen aikana ovat voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

Esimerkki 7. Kiinteän polttoaineen siilo on täynnä puuhaketta. Laitoksella havaitaan, että puuhake on poikkeavan kosteaa. Polttoaineen laadun takia useampi päästö nousee normaalitilanteen päästötasoa korkeammaksi. Kyseessä on muu kuin normaalitilanne (OTNOC), jos tällainen häiriö on huomioitu ympäristölupapäätöksessä ja toiminnanharjoittaja ei ole tarkoituksella syöttänyt siiloon epäkuranttia polttoainetta. Tilanteen aikana ovat voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

Esimerkki 8. Kiinteän polttoaineen kattilalla polttoainekuljetin pysähtyy. Riittävän tuotantotason ylläpitämiseksi joudutaan aloittamaan varapolttoaineen käyttö. Useampi päästö nousee normaalitilanteen päästötasoa korkeammaksi. Kyseessä on muu kuin normaalitilanne (OTNOC), jos tällainen häiriö on huomioitu ympäristölupapäätöksessä. Tilanteen aikana ovat voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

Esimerkki 9. Energiantuotantolaitos toimittaa höyryä tehtaalle, jossa tapahtuu äkillinen häiriötilanne ja höyrynkäyttö tehtaalla vähenee merkittävästi. Tilanne johtaa äkilliseen tehotason muutokseen ja energiantuotantoyksikön käyttöön aliteholla. Kyseessä on muu kuin normaalitilanne (OTNOC), jos tällainen häiriö on huomioitu ympäristölupapäätöksessä. Tilanteen aikana ovat voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

Esimerkki 10. Energiantuotantolaitos koostuu kahdesta energiantuotantoyksiköstä ja se tuottaa höyryä tehtaalle ja kaukolämpöä. Toinen energiantuotantoyksiköistä vikaantuu äkillisesti. Tilanne johtaa toisella energiantuotantoyksiköllä äkilliseen tehotason muutokseen ja kyseisen yksikön käyttöön yliteholla. Kyseessä on muu kuin normaalitilanne (OTNOC), jos tällainen häiriö on huomioitu ympäristölupapäätöksessä. Tilanteen aikana ovat voimassa SUPO-asetuksen mukaiset päästörajat.

13. Toimintaohjeet päästötasoista poikkeamisen hakemiseen ja käsittelyyn viranomaisessa.

13.1. Yleistä poikkeamisista

Päästötasoista poikkeamista on käsitelty teknisessä ohjeistuksessa ([linkki ohjeistukseen](#)) ja ympäristöministeriön muistiossa ([linkki muistioon](#)). Tämä kappale täydentää em. teknistä ohjeistusta ja muistiota.

13.2. Poikkeaman hakeminen

Kun päästötasoista halutaan poiketa, on toiminnanharjoittajan asiasta esitettävä osana ympäristölupahakemusta ainakin seuraavat tiedot:

- mille päästölle poikkeamaa haetaan pitäen sisällään ehdotuksen päästörajaksi
- perustelut poikkeamalle
- kuvaus millä (teknisellä) ratkaisulla päätelmän mukaiseen päästötasoon voitaisiin kyseisellä energiantuotantoyksiköllä päästä
- arvio päästöjenvähentämiskustannuksista
- arvio ympäristöhyödyistä, jotka poikkeamaa noudattamalla menetettäisiin
- arvio menetettyjen ympäristöhyötyjen kustannuksista
- päästöjenvähentämiskustannuksien ja menetettyjen ympäristöhyötyjen vertailu
- tiedot energiantuotantolaitoksen asianosaisista.

Osa edellä esitetyistä tiedoista on itsestään selviä ja osan esittämiseen saa apua edellä mainitusta teknisestä ohjeistuksesta ja ympäristöministeriön muistiosta. Tarkastelun keskeiset kohdat ovat päästöjen vähentämiskustannukset ja menetetyt ympäristöhyödyt, jos päästöjen vähentämistoimenpidettä ei toteuteta. Niiden osalta kannattaa esittää riittävän laadukkaat ja yksityiskohtaiset tiedot. Menetetty ympäristöhyöty saadaan laskettua hakijan hake-
man päästörajan ja päätelmän päästötason ylärajan avulla. Jos menetetyistä ympäristöhyödyistä ei voida esittää euromääräistä arviota, on arvio tehtävä sanallisesti. Jos yhdellä puhdistinlaitteella vähennetään useampaa päästöä, niin vertailussa huomioidaan ympäristöhyödyt kaikkien päästöjen osalta mutta laitteen investointikustannus vain kerran.

Päästöjen vähentämiskustannuksia koskevat tiedot ovat monelta osin luottamuksellisia. Tässä tapauksessa osana hakemusta on tarpeen esittää myös julkinen versio vertailusta, jossa luottamuksellinen tieto on häivytetty. Julkisen version avulla asianosaiset ja muut asiasta kiinnostuneet voivat arvioida tietoja.

13.3. Poikkeamahakemuksen käsittely

Aluehallintovirasto käy läpi esitetyt tiedot ja arvioi niiden perusteella, voidaanko poikkeama myöntää. Tarvittaessa hakijalta pyydetään lisätietoja. Jos lievempien päästöraja-arvojen myöntämisen edellytykset täyttyvät, lievemmät päästörajat määrätään.

Liite 1. Lainsäädäntö ja määritelmät

Lainsäädäntö

Ympäristönsuojelulaki (527/2014): Direktiivilaitoksen lupaharkinnasta säädetään 7 luvussa (72–82 §), suurista polttolaitoksista 97–106 §:ssä ja jätteenpolttolaitoksista ja jätteen rinnakkaispolttolaitoksista 107–110 §:ssä. Lainsoveltamisesta on annettu useita ohjeistuksia, jotka löytyvät internetistä ([linkki ohjeisiin](#)).

Suurten polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta annettu valtioneuvoston asetus (936/2014, SUPO-asetus): SUPO-asetuksen soveltamisesta on julkaistu ympäristöministeriön toimesta muistio ([linkki muistioon](#)). Muistio koskee polttoaineteholtaan vähintään 50 megawatin polttolaitosten päästöjen rajoittamisesta annettua valtioneuvoston asetusta (96/2013). Kyseinen asetus on vastaavan sisältöinen kuin ympäristönsuojelulain 97–106 § ja voimassa oleva SUPO-asetus, joten muistion sisältämät ohjeet ovat edelleen ajantasaisia.

Jätteen polttamisesta annettu valtioneuvoston asetus (151/2013, jätteenpoltoasetus): Jätteen rinnakkaispoltto kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan.

Polttoaineteholtaan alle 50 megawatin energiantuotantoyksiköiden ympäristönsuojeluvaatimuksista annettu valtioneuvoston asetus (750/2013, PIPO-asetus). PIPO-asetuksen uudistustyö on parasta aikaa käynnissä ja se korvataan uudella asetuksella. Samalla osa asetuksen vaatimuksista siirtyy ympäristönsuojelulakiin.

Määritelmät

Energiantuotantolaitoksella tarkoitetaan kokonaisuutta, johon voi kuulua yksi tai useampia polttolaitoksia ja erilaisia niihin liittyviä aputoimintoja.

Polttolaitoksella tarkoitetaan yhden tai useamman energiantuotantoyksikön muodostamaa kokonaisuutta siten kuin ympäristönsuojelulain 98 §:ssä on määritelty.

Energiantuotantoyksiköllä tarkoitetaan yksittäistä kattilaa, kaasuturbiinia tai moottoria, joissa polttoaineet hapetetaan ja joissa syntyvää lämpöä voidaan käyttää hyväksi.

NOC – normaalitoiminta (normal operating conditions)

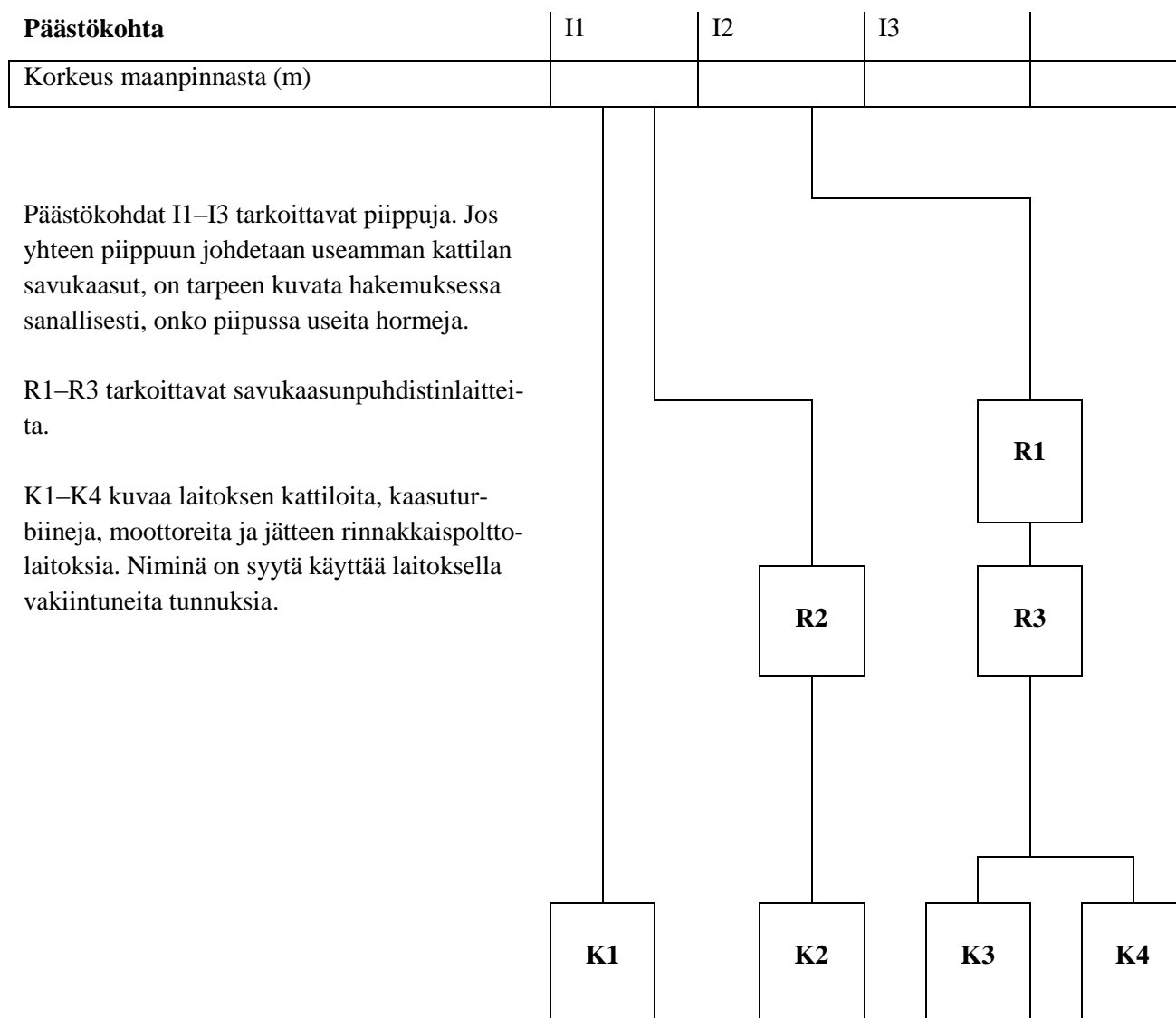
OTNOC – muu kuin normaalitoiminta (other than normal operating conditions)

BREF-asiakirja – Parhaita käytettävissä olevia tekniikoista koskeva vertailuasiakirja (The Best Available Techniques (BAT) Reference Document)

REF-asiakirja – JRC referenssiraportti (JRC Reference Report)

Liite 2. Ilmaan johdettavien päästöjen prosessikaavio

Tiedot esitetään jokaisesta käytössä olevasta piipusta ja polttoaineteholtaan vähintään 1 MW:n energiantuotantoyksiköstä. Päästön kulkureitti esitetään energiantuotantoyksiköstä erottim(i)en kautta ao. päästökohtaan (tässä esimerkinomaisesti).

Liite 3. Kansallinen tekninen ohjeistus suurten polttolaitosten BAT-päätelmien soveltamisesta

”Suurten polttolaitosten BAT, 2017, Päätelmien soveltaminen, Tekninen ohjeistus”, Novox Oy, 27.9.2017 rev. 1; [linkki ohjeistukseen](#)